Europa-Parlamentet
2014-2019

Mødedokument

B8-0341/2017

15.5.2017

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af redegørelse fra næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik

jf. forretningsordenens artikel 123, stk. 2

om EU-strategien for Syrien
(2017/2654(RSP))

Barbara Lochbihler, Bodil Valero, Ernest Urtasun, Florent Marcellesi, Jordi Solé, Tamás Meszerics, Claude Turmes
for Verts/ALE-Gruppen

B8-0341/2017

Europa-Parlamentets beslutning om EU-strategien for Syrien
(2017/2654(RSP))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til sine tidligere beslutninger om Syrien,

– der henviser til FN's menneskerettighedskonventioner, som Syrien har tiltrådt,

– der henviser til Genève-konventionerne fra 1949 og de dertil knyttede tillægsprotokoller,

– der henviser til Genèvekommunikéet fra 2012,

– der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolutioner om Syrien,

– der henviser til Rådets konklusioner om Syrien, herunder konklusionerne af 3. april 2017, hvor EU-strategien for Syrien vedtoges, inklusive den fælles meddelelse af 14. april 2017 fra næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR) og Kommissionen om "Elementer i en EU-strategi for Syrien",

– der henviser til de tidligere redegørelser om Syrien fra NF/HR,

– der henviser til erklæringen fra formændene for konferencen i Bruxelles om "Støtte til Syriens og regionens fremtid", der blev afholdt den 4.-5. april 2017,

– der henviser til rapporter fra den uafhængige internationale undersøgelseskommission om Syrien, der er nedsat af FN's Menneskerettighedsråd (UNHRC), og til UNHRC's resolutioner om Den Syriske Arabiske Republik,

– der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2,

A. der henviser til, at krigen i Syrien er blevet en af de værste humanitære kriser, som verden har oplevet siden Anden Verdenskrig, og stadig har katastrofale følger for Syriens befolkning; der henviser til, at denne konflikt, som holdes ved lige og forværres af eksterne aktører, har en stadig mere destabiliserende virkning på regionen som helhed;

B. der henviser til, at over 400 000 personer, fortrinsvis civile, har mistet livet, siden konflikten i Syrien brød ud i 2011; der henviser til, at 13,5 millioner mennesker eller næsten tre fjerdedele af den resterende befolkning, herunder mere end 6 millioner internt fordrevne og over 5 millioner i belejrede og svært tilgængelige områder, har akut behov for humanitær bistand; der henviser til, at over 5 millioner syrere har måttet søge tilflugt i udlandet;

C. der henviser til, at krigsførende parter ifølge folkeretten er forpligtet til at træffe passende foranstaltninger for at beskytte civile og civil infrastruktur; der henviser til, at

alle konfliktens parter, omend navnlig det syriske regime og dets allierede, har begået grove og gentagne krænkelser af menneskerettighederne og den humanitære folkeret; der henviser til, at FN's Undersøgelseskommission, FN's generalsekretær og FN's højkommissær for menneskerettigheder har fastslået, at der er blevet begået forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser i Syrien;

D. der henviser til, at de krænkelser, der er blevet begået under den syriske konflikt, omfatter udenretlige drab, tortur og mishandling, tvangsforsvindinger, masseanholdelser og vilkårlige anholdelser, såvel målrettede som vilkårlige angreb på civile, kollektive afstraffelser, angreb på sundhedspersonale og nægtelse af mad og vand; der henviser til, at Assad-regimet angiveligt er ansvarligt for hængninger, tortur og udenretslige drab i massivt omfang i sine detentionsfaciliteter; der henviser til, at disse forbrydelser hidtil er forblevet ustraffede; der henviser til, at Assadregimet og væbnede oppositionsgrupper ved at bruge udsultning af civile gennem belejring af befolkede områder som krigstaktik gør sig skyldige i en klar overtrædelse af den humanitære folkeret;

E. der henviser til, at der stadig er stor risiko for regional optrapning med fortsat indblanding fra en række regionale aktører, herunder Tyrkiet, som for nylig foretog en række nye luftangreb mod kurdiske styrker;

F. der henviser til, at Assads styrker angiveligt har anvendt kemiske midler til at såre og dræbe civile; der henviser til, at det seneste tilfælde af brug af masseødelæggelsesvåben mod civile fandt sted den 4. april 2017 i Khan Sheikhoun i Idlibprovinsen, hvor mindst 70 civile, heraf mange børn, blev dræbt og flere hundrede såret; der henviser til, at Rusland den 12. april 2017 nedlagde veto mod en resolution fra FN's Sikkerhedsråd, som fordømte den rapporterede brug af forbudte kemiske våben i Syrien og opfordrede den syriske regering til at samarbejde om en efterforskning af hændelsen;

G. der henviser til, at retsvæsenet, retsstatsprincippet og bekæmpelsen af straffrihed udgør vigtige elementer, der ligger til grund for fredsskabelses- og konfliktløsningsindsatsen;

H. der henviser til, at der den 4. maj 2017 blev indgået en aftale om etablering af fire nedtrapningszoner mellem Rusland, Iran og Tyrkiet i Astana (Kasakhstan); der henviser til, at de tre signatarstater skal fungere som garanter for en seks måneders våbenhvile, som kan forlænges, herunder gennem væbnede observatører på stedet; der henviser til, at denne aftale omfatter et flyveforbud for Assadregimet i disse zoner og uhindret humanitær adgang til de oprørskontrollerede zoner; der henviser til, at en ny runde af FN-ledede forhandlinger er blevet indledt i denne uge i Genève, ligesom en ny runde af russiskledede forhandlinger er berammet til midten af juli i Kasakhstan;

I. der henviser til, at Rådet den 3. april 2017 vedtog en EU-strategi for Syrien, der inkluderer den fælles meddelelse fra NF/HR og Kommissionen om "Elementer i en EU-strategi for Syrien" og Rådets konklusioner i samme forbindelse; der henviser til, at denne strategi seks hovedindsatsområder, dvs.: afslutning af krigen gennem en ægte politisk overgangsproces; fremme af en reel og inkluderende overgangsproces; opfyldelse af de mest udsatte syreres humanitære behov; fremme af demokrati og menneskerettigheder; fremme af retsforfølgning for krigsforbrydelser og understøttelse af den syriske befolknings og det syriske samfunds modstandsdygtighed;

J. der henviser til, at EU den 5. april 2017 var medarrangør af en konference om "Støtte til

Syriens og regionens fremtid", som samlede repræsentanter for over 70 lande samt for internationale organisationer og det internationale og det syriske civilsamfund; der henviser til, at der på denne konference opnåedes enighed om en samlet tilgang til krisen i Syrien;

K. der henviser til, at EU er den største donor af humanitær bistand i Syrien og nabolandene og har forpligtet over 9 mia. EUR siden krisens begyndelse;

1. beklager manglen på fremskridt i retning af en politisk løsning på den syriske konflikt efter seks år med forfærdelig vold og menneskelig lidelse; minder om, at der ikke findes nogen holdbar militær løsning på konflikten, og opfordrer alle parter til omgående at bringe fjendtlighederne til ophør, hæve alle belejringer, sikre en fuldstændig og uhindret humanitær adgang i hele landet og beskytte de humanitære hjælpearbejdere;

2. konstaterer med lettelse, at der er indtrådt et mærkbart ophold i kamphandlingerne i store dele af landet, siden våbenhvilen med Ruslands og Tyrkiets mellemkomst blev aftalt i december 2016; hilser den seneste aftale i Astana om indførelse af nedtrapningszoner velkommen med forsigtig optimisme; opfordrer de tre Astana-garanter til at sikre, at våbenhvilen overholdes; opfordrer til et kapitel VII-baseret FN-mandat, som bør føre til deployering af en meget robust fredsbevarende FN-mission, der skal overvåge situationen i og omkring de såkaldte nedtrapningszoner;

3. udtrykker håb om, at de russiskledede diplomatiske initiativer kan tjene til at styrke de internationale bestræbelser på at finde en politisk løsning; bekræfter i den forbindelse, at det fortsat bør gives forrang til den FN-ledede Genèveproces, og støtter den indsats, som FN's særlige udsending, Staffan de Mistura, gør for at opnå en ægte politisk overgangsproces i tråd med FN's Sikkerhedsråds resolution 2254, omfattende forhandlinger mellem konfliktens parter med bistand fra centrale internationale og regionale aktører; understreger betydningen af at inddrage alle etniske og religiøse mindretal i forhandlingerne om Syriens fremtid og forvaltningsstruktur;

4. fordømmer endnu en gang på det kraftigste de grusomheder og udbredte krænkelser af menneskerettighederne og den humanitære folkeret, der er begået af Assad-regimets styrker med støtte fra dets allierede samt af ikkestatslige væbnede grupper, navnlig ISIS/Daesh og Jabhat Fateh al-Sham;

5. fordømmer det gruopvækkende kemiske angreb, der fandt sted i Khan Sheikhun i det sydlige Idlib den 4. april 2017 som det seneste af en række kemiske angreb, som er blevet foretaget i den syriske konflikt; hilser det velkomment, at Organisationen for Forbud mod Kemiske Våben (OPCW) efterforsker sagen, og insisterer på behovet for at drage gerningsmændene til ansvar;

6. glæder sig over vedtagelsen af EU-strategien for Syrien, som sikrer et solidt og omfattende grundlag for en styrket EU-indsats i både konflikt- og post-konfliktsituationer;

7. understreger dog, at EU-strategien for Syrien ikke må forhindre EU i på kort til mellemlang sigt at forfølge en pragmatisk og fleksibel tilgang, som kan sætte det i stand til at bevare en diplomatisk rolle og øve indflydelse på slutresultatet af de politiske drøftelser;

8. støtter fuldt ud NF/HR's kontakter til regionale og lokale aktører i konflikten og bestræbelserne på at finde et fælles grundlag for fred med henblik på at kunne indlede drøftelser om fremtiden for Syrien;

9. hilser det velkomment, at der i EU-strategien for Syrien lægges vægt på at understøtte den syriske befolknings og det syriske samfunds modstandsdygtighed; opfordrer NF/HR og medlemsstaterne til at forstærke deres indsats for opbygning af det syriske folks og civilsamfunds kapaciteter, herunder sammen med og via aktører, der fremmer menneskerettighederne, ligestilling (herunder ligestilling mellem kønnene og minoritetsrettigheder), demokrati og myndiggørelse, i muligt omfang i de befriede områder i Syrien og for de syriske flygtninge, der lever i eksil i regionen eller i Europa; understreger, at en sådan kapacitetsopbygning bør gøre det lettere for syrerne at styre overgangsprocessen (på områder som f.eks. medieregulering, decentralisering, kommunal administration og forfatningsudarbejdelse) med behørig hensyntagen til kvindernes behov og rolle;

10. påskønner konklusionerne fra konferencen i Bruxelles om "Støtte til Syriens og regionens fremtid", der blev afholdt den 4. og 5. april 2017; understreger, at de humanitære behov fortsat vil være kritiske i de kommende år, og opfordrer indtrængende EU og dets medlemsstater til at garantere deres langsigtede engagement i opfyldelsen af de humanitære behov og behovene forbundet med genopbygningen af Syrien;

11. påskønner EU's engagement i den igangværende humanitære bistand til Syriens nabolande, der huser millioner af flygtninge; opfordrer imidlertid medlemsstaterne til at udvise et langt større engagement i ansvarsdeling ved at gøre det muligt for flygtninge fra de syriske krigszoner at finde beskyttelse uden for den nærmeste naboregion via genbosættelse, humanitære adgangsordninger, forenklede familiesammenføringsregler og mere fleksible visumregler;

12. støtter bestræbelserne for retsforfølgning af krigsforbrydelser som et afgørende element i EU-strategien for Syrien; insisterer imidlertid på, at der skal gøres mere på dette område, herunder gennem vedtagelse af en fælles EU-politik for en koordineret strategi for retsforfølgning af krigsforbrydelser begået i Syrien, og opfordrer NF/HR til at spille en proaktiv rolle på dette område;

13. gentager sin opfordring til EU og dets medlemsstater om at undersøge, i tæt samarbejde med ligesindede lande, muligheden for oprettelse af en krigsforbryderdomstol for Syrien, i afventning af en vellykket overdragelse til Den Internationale Straffedomstol; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at stille påståede gerningsmænd til ansvar, navnlig gennem anvendelse af princippet om universel jurisdiktion og gennem efterforskning og retsforfølgning af EU-statsborgere, der er ansvarlige for grusomheder i Syrien;

14. opfordrer medlemsstaterne og deres allierede, navnlig USA, til at sikre gennemsigtighed, ansvarliggørelse og fuld overholdelse af den humanitære folkeret og den internationale menneskerettighedslovgivning i forbindelse med deres deltagelse i den internationale koalitions indsats samt i deres militære samarbejde med parter i konflikten;

15. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og udenrigspolitik, EU-medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's generalsekretær, FN's og Den Arabiske Ligas særlige udsending til Syrien, deltagerne i den internationale støttegruppe for Syrien samt parterne i konflikten i Syrien.